

את הזרקורים אל מישכחה ישראלית מיוחדת במינה

ביים היו חבריה, עימם שיחקה בשפתייהם, עימם בילתה במסיבות ואף רבה לפעמים. אפילו תחרם הקיצוני שהטילו עליה חברי ריה לספסליהלימודים, וכינוי ה, שמוצגני קית' וה, קומוניסטית' שהדביקו לה, לא הניאות מאמונתה.

אבא

לא רצה

עלי, האח הצעיר, הלך בדרכי אחותו. עם חברים יהודיים וערביים גם יחד היה יוצא לים, לשיט-מיפרשיות, איתם בילה את ערבייהשבת, והוסיף לטפח יחסי-רעות הדוקים עימם גם לאחר שהתגייס לצבא והתנדב לקומנדו הימי.

האב, דב, אימץ את ידי ילדיו, "להי יות חופשי, משמע להיות למטה", היה אומר להם, בבקשו לטעת בהם את סוד אהבת-האדם. חבריו הרבים בעכו ביקשו

אישה הקומנדו תמונתו של עלי קמחי לאחר שהתגייס לצה"ל. למרות שעלי התנדב לקומנדו הימי, הנחשב ליחידה המובחרת ביותר בצה"ל, הוא לא שינה מיחסו אל שכניו הערבים בעיר היהודית-ערבית עכו.

להעניק לו עמדת-כוח בעירייה, מישרות חשבות ומכניסות, אך הוא היה משיב להם:

"אצלי בבית הכל בסדר, צריך לדאוג לאחרים". הוא דחה את כל ההצעות, שכן החופש היה חשוב לו יותר מכל, ועשה את כל שביכולתו על-מנת לעזור לידידיו, ערבים ויהודים כאחד.

הקאדי

התאבל

כ אשר עוברת אופירה ברחובות עכו, מברכים אותה הכל לשלום. "יונת השלום" מכנים אותה. כאשר עבדה בחווה חקלאית בסביבות עכו, לפני שנים אחדות, עבדו שם יחד עימה ערבים ודרוזים, שהיו שרויים במריבות בלתי-פוסקות. רק כשהיתה אופירה מגיעה למקום, היתה הי- (המשך בעמוד 22)

החברה עלי משתזף להנאתו עם חברתו נעמי סקלי באחת משעות הפנאי המעטות שהיו לו כאשר שירת בקומנדו הימי. עלי שאבד במימי פורט-טעיד, אהב את המים התכולים ולא התמיץ כל הזדמנות בבלות בהם, אם בבריכה ואם בים.

הערבים יצא להפלגות, השתתף בשיחותיהם ובעצבותונותיהם. מימין: ציור שצייר עלי, התלוי מעל מיטת אופירה. אשה ערביה צועדת ברחוב, בידה ילד קטן ובביטנה ילד נוסף. אופירה תלתה אותו מעל מיטתה, כסגולה לפיריון. עלי ואפירה הירבו לצייר, בעיקר תמונות בנושאי סביבת מגוריהם.

האחות אופירה תלם מספרת את סיפור חייו של אחיה, עלי, למטה: אופירה יושבת בביתה.

